

Αφού θα ξαναπέσω...;

/ Ορθόδοξη πίστη

«Οϊκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος, οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μνηεῖ.» (Ψαλμ. 8-9)

Καλά. Μου λέτε να εξομολογηθῶ. Μα, αφού δεν μπορῶ να κόψω το ελάττωμα; Αφού δεν μπορῶ να κρατηθῶ; Αφού θα ξαναπέσω; Τι θέλετε, να παίζω με τα θεία; Την αντίρρηση αυτή προβάλλουν συνήθως νέοι άνθρωποι και μάλιστα άγαμοι. Όταν τους μιλήσει ο Πνευματικός για αγνότητα και καθαρότητα ψυχής και σώματος, σηκώνουν τα χέρια ψηλά. Δεν μπορούν, λένε, να υπερνικήσουν το πάθος. Κι αφού προεξοφλούν νέα πτώση, δεν θέλουν να εξομολογηθούν. – Μου υποδεικνύετε να εξομολογηθῶ, μου έλεγε κάποιος νέος. Μα αφού θα αμαρτήσω και πάλι; Τί να την κάνω την Εξομολόγηση; Μήπως πρόκειται να μου επιτρέψει ο Ιερέύς να κοινωνήσω; Να πάω, λοιπόν, έτσι για παιχνίδι; Στο κάτω-κάτω ντρέπομαι να λέω όλο τα ίδια. Δεν θέλω να κοροϊδεύω τον εαυτό μου.

Κατ' αρχήν, όσοι προβάλλουν την αντίρρηση αυτή δείχνουν ότι δεν έχουν συναισθανθεί την ενοχή τους και επομένως δεν έχουν μετανοήσει. Αλλά, όπως θα δούμε, απαραίτητη προϋπόθεση της Εξομολογήσεως είναι η μετάνοια για την προηγούμενη αμαρτωλή ζωή. Εξομολόγηση σημαίνει ομολογία αμαρτιών, για τις οποίες μετανοώ. [\(περισσότερα...\)](#)